

hed. Man kan altsaa som en Undtagelse ikke køre hurtigere end med 3 Mils Fart i Timen, det vil sige 10 Alen i Sekundet. Deri indeholdes indirekte en positiv Bestemmelse om, at man over hele Landet, ogsaa i Kjøbenhavn og i Købstæderne, naar det ikke er i særlig befærdede Gader, hvor det ved Bestemmelse i Politivedtægten er forbudt, maa køre saa hurtig, som man vil. Her ere vi inde paa det meget svage Punkt her til Lands, som man har givet temmelig stærkt efter for, nemlig den hurtige Kørsel. Det synes virkelig at være Formaalet for Cyklisterne at styrte af Sted saa hurtig som muligt. Man kan mange Steder ikke blot paa Vejene, men inde i Byen møde unge Mennesker, der fare af Sted paa deres Cykler, og som ved deres Bevægelser og den Maade, de sidde paa, vise, at de træner sig, øve sig i at køre saa hurtig som muligt. Det synes at være den ledende Tanke blandt Cyklisterne, særlig her i Hovedstaden, at man ikke maa lægge noget som helst Baand paa deres Færdsel, hverken paa Gader eller paa Veje, og at det er naturligt, at Cyklisterne ikke skulle have de samme Baand paa sig som kørende, ridende og gaaende. Man forbyder Vogne at køre hurtig i Gaderne, men Cyklisterne kunne køre med 4 Mils Hastighed i Timen. Kunne de naa til at køre med 5 Mils Fart i Timen, ville de ogsaa have Lov dertil, hvis dette Forslag bliver til Lov, idet der i saa Henseende ikke kan træffes Bestemmelser i Politivedtægterne. Jeg skal her anstille en Sammenligning med de Bestemmelser, der gælde i Frankrig, hvilket Land man jo har haft for Øje, men rigtignok paa den Maade, at man har taget adskilligt til Indtægt, men ikke har taget Hensyn til andre Ting, som man passende kunde have taget Hensyn til. I det franske Reglements Artikel 4 staar der, at „Cyklisterne bør holde jævn Fart, naar de køre gennem sammenbyggede Strækninger, saavel som hvor de offentlige Veje skære hverandre og ved deres Sving“. Her have vi ingen Bestemmelse om, hvorledes man skal forholde sig, hvor Gader krydse hinanden eller i deres Sving. Dernæst hedder det i samme Artikel 4: „I Tilfælde af Sammenstimlen bør Cyklisten stige af og føre sin Maskine ved Haan-

den.“ Noget tilsvarende har man ikke her. Dernæst er der i det franske Reglement en Bestemmelse om, at Cyklister ikke maa ride i Flok eller Følge. Hvis dette Forslag bliver til Lov, vil der ikke være noget til Hinder for, at et Selskab af Cyklister kan fare igennem Gaderne i Kjøbenhavn med saa stor Hastighed, de ville, undtagen netop i de Gader, hvor der er Politiforbud imod det. Jeg har blot villet fremdrage dette Eksempel for at belyse min almindelige Betragtning. Min Konklusion heraf bliver, at jeg efter Omstændighederne kan gaa med til Ændringsforslaget Nr. 18, hvorimod jeg betragter Loven som ret ubrugelig, hvis Nr. 17 skulde blive vedtaget.

Detailbestemmelserne i Loven skal jeg ikke komme ind paa i noget større Omfang, idet jeg, som sagt, har udtalt mig ved 1ste Behandling og i Udvalget. Jeg agter ikke at stille noget Ændringsforslag til 3dje Behandling, men forbeholder mig at søge de Ændringer, som jeg maatte finde rigtige, foretagne, naar Lovforslaget kommer op i det andet Ting. Kun et Par enkelte Ændringsforslag skal jeg gøre nogle Bemærkninger om. Jeg har allerede talt om Nr. 2 og Nr. 4. Med Hensyn til Nr. 6 skal jeg dog bemærke, at jeg ikke finder, at det er nogen væsentlig Forbedring, at Ordet „Signalapparat“ afløses af Ordene „Apparat til Lydsignal“, saa at der kommer til at staa „Klokke eller andet Apparat til Lydsignal“. Jeg finder, at vil man have en saadan Lov, bør man bruge Ordet „Klokke“. Man kan sige, at det i Ændringsforslaget foreslaaede Udtryk er mere rationelt, da man har andre Lydsignaler end Klokker, men jeg mener, at Publikum bør vide, hvad det er for et Lydsignal, der benyttes, naar en Cyklist giver Signal bag ved mig for at advare. Der kan pludselig komme et andet Lydsignalapparat op, som man vil benytte, f. Eks. en Skralde eller deslige, men det er ikke tilstrækkeligt. Et normalt Menneske, der, selv om han gaar paa Gaden i sine egne Tanker, har sine Øjne og Øren med sig, lægger, hvis han opfanger en bekendt Lyd og ved, hvad den betyder, Mærke til den, men hører han en anden Lyd, ved han ikke, om den

□